

[Stumph.]

i høj Grad vil tage Hensyn til de Udtalelser, der kommer derfra. Jeg vil dog gerne her, hvor vi behandler Betingelserne for Fabrikation af Fodtøj, spørge den højtærede Minister, om han kan sige noget om, hvorvidt der i den nærmeste Fremtid kan ventes nogen Lettelse i Lædersituationen, der for Tiden er meget stram. Læderationerne er for ganske nylig blevet sat ned igen, og det er jo afgjort den gale Vej det gaar. Dertil kommer, at Kvaliteten ligger betydeligt under den, man under normale Forhold her i Landet har, altsaa mindre Læder og ringere Kvalitet. Det skal selvsagt give uheldige Forhold, saa meget mere som Reparationernes Antal ogsaa som Følge af Læderets ringere Kvalitet er stigende. Her tror jeg, at en Indsats fra den højtærede Ministers Side til Fordel for mere og bedre Læder vilde blive hilst med Glæde af alle, og da jeg har det Indtryk, at den højtærede Minister gerne vil skaffe sine Medborgere en Glæde, har jeg her paapeget en Vej, som Ministeren kan gaa for at opnaa dette.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Nikoline Winther: Den foreliggende Lov har været paakrævet i mange Aar, og jeg ser ikke, at vi gør noget galt ved med god Samvittighed at stemme for den igen i Aar.

Da jeg ikke repræsenterer Sagskudskaben, som jeg forstod, det ærede Medlem Hr. Stumph gjorde, skal jeg ikke blande mig i de forskellige Detailler i Loven, men jeg vil blot sige, at hvis Handelsministeren ogsaa vil gøre Mødrene en Glæde — det kan jeg bede den højtærede Forsvarsminister om at bringe videre —, saa skulde Handelsministeren sørge for, at der kom noget passende Børnefodtøj, for det er navnlig det, det i Øjeblikket kniber ganske forfærdeligt med.

Jeg skal med disse Ord paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Jørgen Otsen: Loven om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Pap og andre Erstatningsmaterialer i Skotøj dateres helt tilbage til 1921. Den var fremkaldt af en for vort højt udviklede Skotøjsindustri faretruende Import af udenlandsk Fodtøj af ringe Kvalitet, som heller ikke det forbrugende Publikum kunde være tjent med. Loven har i de mange Aar — i hvert Fald indtil Krigen — sikkert bidraget stærkt

til, at vi her i Landet kunde rose os af at have noget af Verdens bedste Fodtøj til rimelige Priser; smukt og godt Fodtøj er dog ikke alene et Spørgsmaal om Velklædthed og Økonomi; men det er ogsaa, saaledes som vort Klima nu engang er, af stor sundhedsmæssig Betydning for vor Befolkning, at der staar ordentligt Fodtøj til dens Raadighed.

Det var derfor med en vis Ængstelse, vi i 1941, da Loven sidst var til Behandling i dette høje Ting, af den daværende Minister for Handel, Industri og Søfart fik betydet, at det under de unormale Forhold med den Mangel paa Raavarer, som Krigen medførte ogsaa for vort Land, kunde blive nødvendigt i stærkere Grad end hidtil at dispensere fra Lovens Bestemmelser om det til Skotøjsfabrikationen foreskrevne Materiale.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det da ogsaa, at der i Krigsaarene — Loven blev forlænget i 1945 ved Lovanordning og derefter ved Lov af 27. Juni 1945 — er slækket paa Kravene, idet der administrativt fra Lovens Bestemmelser er undtaget: vendt Skotøj, Læderskotøj uden Hæl, Læderskotøj med Flæk, for saa vidt dennes Højde — inklusive Saalen — ikke overstiger $1\frac{3}{4}$ cm Børnefodtøj af en Længde af 18 cm og derunder, Fodtøj med Overdel af Stof, Straafodtøj, Træfodtøj, Fodtøj helt af Gummi, med eller uden For, samt Galocher og Galocheovertræksstøvler. Det maa erkendes, at vi i Krigens Tid, hvor det paa saa mange Omraader kneb med at faa Materialer nok og af tilpas Kvalitet, maatte bøje os for den haarde Nødvendigheds Lov og nøjes med, hvad der kunde fremskaffes. Stort set har vi paa Skotøjsomraadet vel klaret os igennem, selv om det ikke kan bestrides, saaledes som det allerede er nævnt, at der paa mange Omraader har været Mangel, ikke mindst paa Børnefodtøj, men det har ogsaa især for vore Arbejdere været svært at faa godt og holdbart Arbejdsfodtøj. Det gamle danske Træfodtøj kom igen til Ære og Værdighed i en Udstrækning, som man ikke havde troet mulig, ja, selv Lukusfodtøj med Træbund kom til Anvendelse, og Byernes Stenbro gav ved Sommertid Genlyd af en højlydt Klappren fra de Tusinder af Børns og unge Pigers Træsko og Sandaler.

Men endnu er Forholdene desværre langt fra normale; det ses ogsaa deraf, at Loven med dens Dispensationsbestemmelse i § 5 foreslaas forlænget for yderligere hele 3 Aar til Udgangen af April 1949.